

عنوان مقاله:

معنای ساختار ارایت و فروع آن: مطالعه انتقادی آراء تفسیری

محل انتشار:

پژوهش نامه نقد آراء تفسیری، دوره 3، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

کاوس روحی برندق - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در قرآن کریم تعبیر ارایت و امثال آن مکرر به کار رفته است. این تعبیرات از ترکیب های دشواریاب قرآن به شمار می آیند. بنا داریم در مطالعه پیش رو کاربردهای این ترکیبات را در قرآن مطالعه کنیم و تحلیل ها از معنای تک تک موارد کاربرد قرآنی آن ها را با نگاهی انتقادی بازخوانیم. در این مطالعه مشخصا می خواهیم تحلیل های بازتابیده در چهار اثر الدر المصون سمین حلبی، اعراب القرآن الکریم و بیانه محیی الدین درویش، التحریر و التنویر ابن عاشور، و المیزان طباطبایی از کاربردهای این ساختار زبانی را با هم دیگر مقایسه کنیم؛ آثاری که به نظر می رسد می توانند بازتاباننده تحلیل های مذکور در کتب اعراب القرآن، تفاسیر ادبی، و تفاسیر معاصر فریقین باشند. هدف آن است که دریابیم کاربردهای مختلف این ساختار دقیقا چه معنایی را افاده می کند و کدام یک از مفسران تحلیل دقیق تری از این کاربردها کرده اند. بنا ست از این فرضیه دفاع کنیم که درعین توجه هرچهار مفسر به ظرائف بلاغی کاربردها و تاثیر آن بر معنای آیات، و درعین تمایز کاربردهای متنوع ارایت در ساختارهای شبیه به هم، سهم تفسیر الدر المصون سمین حلبی در تحلیل ادبی کاربردها، و سهم دو تفسیر معاصر، التحریر و التنویر ابن عاشور و المیزان طباطبایی، در توجه به تطابق معنای تفسیری با نکات ادبی شایان توجه است.

کلمات کلیدی:

ساختار ارایت، اعراب القرآن، تفاسیر ادبی، تفاسیر معاصر قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684707>

